

با کامبیز درمبخش به بهانه برپایی نمایشگاه «داستان های بی پایان»

مفارقت کاریکاتور و مطبوعات دلایل زیادی دارد

تا سال ها می توانم برای خلق کاریکاتور ایده داشته باشم

کامبیز درمبخش

میترا صالحی

«داستان های بی پایان» عنوان تازه‌ترین نمایشگاه کامبیز درمبخش است، او در این نمایشگاه که در گالری سیحون برگزار شده به ارائه بیش از ۴۰ اثر کاریکاتور خود پرداخته است، کاریکاتورهایی با مضامین مختلف که هر کدام می توانند یادآور یک دوره از کارهای این هنرمند پیشکسوت به شمار بروند. به بهانه برگزاری این نمایشگاه با او به گفت‌وگو نشستیم.

شما از معدود هنرمندان پرکاری هستید که ممکن است در طول یک سال حتی سه نمایشگاه هم از شما ببینیم، حالا در تازه‌ترین نمایشگاهی که در شرف برگزاری است قصد داشتید به وسیله کاریکاتورهايتان به چه موضوعی اشاره کنید؟

کاریکاتورهایی که از من در این نمایشگاه به معرض نمایش گذاشته می شود درواقع منتخبی از آثار من است که در طول دو سال گذشته در نشر به همیشری داستان منتشر شده بود و حالا تصمیم گرفته‌ام تمام این آثار را گردآوری و در قالب نمایشگاهی در معرض دید مخاطبان بگذارم. البته آنچه از من در این نمایشگاه به نمایش درآمده اشکل کوچکی از یک مجموعه بزرگ است.

یکی از مولفه‌های نمایشگاه‌هایی که شما برگزار می کنید در مقایسه با دیگر هنرمندان قیمت گذاری آثارتان است، به‌طوری که در اغلب نمایشگاه‌هایی که در این سال هابزرگاز کرده‌اید همیشه شاهد قیمت‌های مقطوع برای آثارتان بوده‌ایم، این مساله نشان می دهد شما علاقه زیادی به خرید آثار هنری از سوی مردم دارید؟

همین طور است، ضمن اینکه طی سال های اخیر بحث هایی باب شده مبنی براینکه هنرمندان و سیاستگذاران فرهنگی به این سمت وسوسو بروند که آثاری با قیمت های مناسب ارائه کنند تا از این رهگذر تمام اقشار مختلف جامعه بتوانند به خرید اثر هنری بپردازند و یکچور فرهنگ سازی دراین زمینه صورت بگیرد. من هم به سهم خود تلاش کرده‌ام دراین سال ها در این راستا گام بردارم، از اینها گذشته اینقدر حجم کارهایی که هر سال در وادی کاریکاتور انجام می‌دهم، گسترده است که تمایل دارم در جریان برگزاری هر نمایشگاه، تعداد زیادی از کارهایم را به فروش برسانم تا جابرای مجموعه آثار بعدی که در حال کار هستم، باز شود. بی‌نهایت ایده‌های ناب و تازه در ذهنم هست که مرا وامی دارد دائم در حال کار کردن باشم.

سوال بعدی من شاید تکراری باشد، اما با گذشت این سال ها و این همه گفت‌وگو در باره این مساله هنوز به پاسخ و نتیجه قطعی دست نیافته‌ایم، روی این اصل باز هم به مناسبت افتتاح این نمایشگاه از شما می‌پرسم که برای آشتی دوباره بین مطبوعات و کاریکاتور چه کار باید کرد؟

مفارقت کاریکاتور و مطبوعات چندان که اشلاره کردید، مساله تازه ای نیست، سال هاست کاریکاتوریست ها با چنین معضلی مواجه هستند، این هم دلایل مختلفی دارد، یکی از دلایل فاصله گرفتن کاریکاتوریست ها از مطبوعات این است که حق التحریرهایی که بابت چاپ کاریکاتورها به هنرمند داده می شود، پایین است و طبعاً هنرمندان جوانی که دراین عرصه فعالیت می کنند بعد از مدتی دلسرد می شوند و این عرصه را رها کرده است. مساله بعدی عملکردهای محتاطانه سردبیران دراین زمینه است، سردبیران نشریات همیشه نسبت به کاریکاتوریست ها موضعگیری داشته اند و احساس می کنند آنها می خواهند با انتقاد کردن، شخص یا اشخاصی را زیر سوال ببرند.

پیشنهاد رمان نوجوان

یک نویسنده، یک کتاب

زندگی شاه دزدهایی در فضای فانتزی

کوزلیافونکه، یکی از نویسندگان آلمانی است که تا امروز برخی از آثاری که نوشته به فارسی ترجمه شده است. اواز معدود نویسندگانی است که ژانر فانتزی و ماجراجویانه را برای خود انتخاب کرده است. رمان هایی که او تا امروز به رشته تحریر درآورده غالباً پرفروش بوده اند و حتی از بعضی از آنها بیش از ۲۰ میلیون نسخه هم در سراسر جهان به فروش رفته است. یکی از این آثار «شاه دزد» است که طی ماه های اخیر با ترجمه مهرداد

مهدویان و به وسیله انتشارات افق منتشر شده است. فونکه در این رمان در واقع به روایت زندگی دو برادر آلمانی می پردازد که والدین شان را از دست داده اند و اتفاقی درگیر مساله سرقت شده و زندگی شان از رهگذر این تغییر مسیر درگیر ماجراهای تازه ای می شود. این فونکه پیش از این نیز پنج کتاب دیگر از سوی انتشارات افق منتشر شده است که یکی از آنها «سیاه قلب» نام دارد. برخی منتقدان ادبی از «سیاه قلب» به عنوان یکی از مهم ترین رمان های ادبیات نوجوان جهان یاد کرده اند.

پیشنهاد فرهیختگان برای آخر هفته

آخر هفته با اهالی فرهنگ و هنر

هنوز آسمان آبی است

تئاتر

درباره نمایش «خانم» در تئاتر شهر

یک نمایش سوال برانگیز

۱۲ سال پیش نمایشنامه ای با عنوان «خانم» نوشته ولی به دلیل مضمونی که داشت نتوانستم آن را در ایران روی صحنه ببرم. تا اینکه در سال های اخیر که به ایتالیا سفر کردم تصمیم گرفتم این نمایشنامه را که حالت

مونولوگ داشت و فقط به وجود یک بازیگر نیازمند بود در

این کشور روی صحنه ببرم. به این ترتیب «خانم» سال ۲۰۱۴ در ایتالیا اجرا شد. از آن سال به بعد این نمایش به شکل گردشی در برخی از شهرهای ایتالیا روی صحنه رفته و حالا نمایش در سالن «قشاقبی» تئاتر شهر روی صحنه برد. «خانم» نمایشنامه ای با تم اجتماعی است و درون مایه

اصلی آن درباره رحم اجاره ای است؛ مساله ای که در سال های گذشته به اندازه امروز نمی توانستیم به راحتی آن را در قالب فیلم یا تئاتر منعکس کنیم. خوشبختانه امروز فضا به نسبت سال های گذشته

موسیقی

به بهانه برگزاری کنسرت دونواری ویولنسل و پیانو

نت های کمتر شنیده شده اجرا می شوند

قرار است در روزهای آینده کنسرت دونواری ویولنسل و پیانو در فرهنگسرای نیاوران روی صحنه برود. در این کنسرت آتیا لخنر، نوازنده ویولنسل و فرانسوار کونوریه، نوازنده پیانو به اجرای برنامه می پردازند. مهم ترین مساله ای که درباره این کنسرت حائز اهمیت است این است که موسیقی کلاسیک از دیرباز تا امروز غالباً به ریپرتوار آهنگسازان نامدار موسیقی جهان محدود شده است. درحالی که حوزه موسیقی کلاسیک به مثابه دریایی بیکران و گنجینه ای عظیم است که ناشناخته باقی مانده است.

درواقع در این سال ها برخی ارکسترها ترجیح داده اند به اجرای قطعاتی از هنرمندان مشهور جهان دراین زمینه بپردازند؛ شاید به این خاطر که کمتر جسرانی برای اجرای قطعات کمتر شنیده شده را داشته اند. در حالی که هنرمندان خوبی در حیطه های دوت تئاتر، نوازی، گوارتز و... در عرصه های بین الملل فعالیت می کنند که آثارشان مجالی برای شنیده شدن و اجرا در کشورهای مختلف را پیدا نکرده اند. از این نظر است که

می توان گفت کنسرت دونواری ویولنسل و پیانومی تواند مخاطبان موسیقی کلاسیک را با ناشنیده های این حیطه آشنا کند. به ویژه که این کنسرت این نکته را به مخاطبان می رساند که موسیقی کلاسیک فقط محدود به کشورهایی اتریش، آلمان و کشورهای از این دست نبوده بلکه در منطقه آسیای میانه و اصولاً شرق هم

می توان گفت کنسرت دونواری ویولنسل و پیانومی تواند

مخاطبان موسیقی کلاسیک را با ناشنیده های این حیطه آشنا کند. به ویژه که این کنسرت این نکته را به مخاطبان می رساند که موسیقی کلاسیک فقط محدود به کشورهایی اتریش، آلمان و کشورهای از این دست نبوده بلکه در منطقه آسیای میانه و اصولاً شرق هم

سینما

یک فیلم، یک تجربه

روایت آدم های عشق سینما

فیلم «سینما نیمکت» از روز بیست و یکم آذر در گروه هنر و تجربه اکران شده است. محمد رحمانیان،

نویسنده ی فیلمنامه و کارگردانی آن را به عهده دارد و مهتاب نصیرپور، علی عمران ی، هومن برق نورد، اشکان خطیبی و رضا ناجی از بازیگرانی هستند که در این فیلم به ایفای نقش می پردازند. «سینما نیمکت» با مضمون عشق سینما روایت می شود و تما و قایع فیلم در دهه شصت می گذرد.

درواقع این فیلم به روایت زندگی مردی می پردازد که به خاطر عشق بی نهایتی که به سینما دارد درگیر

پنجشنبه ۲۵ آذر ۱۳۹۵ ■ ۱۵ ربیع الاول ۱۴۳۸ ■ ۱۵ دسامبر ۲۰۱۶ ■ شماره ۲۱۱۳

آزاده صالحی

خبرنگار

این روزها در سالن های سینما و تئاتر خبرهای زیادی هست؛ تئاترهای مختلفی روی صحنه می روند که هر کدام به فراخور مضامینی که دستمایه کار خود قرار داده اند، می توانند سلایق مختلف اقصشار جامعه را اقناع کنند. در سینما هم نه فقط امروز که از گذشته اوضاع به این شکل بوده است. هر فیلم از کمندی تا درآمد و تراژیک به نوعی مخاطب را سرگرم کرده یا او را تحت تأثیرقرار می دهند و حیرت زده می کنند. طی سال های اخیر بحث هایی مبنی بر تقویت اقتصاد هنر در حوزه هنرهای تجسمی مطرح شده است و حالا گالری داران تمهیدات تازه ای اندیشیده اند تا بتوانند مخاطبان بیشتری را در این راستا به گالری ها بیاورند. در حوزه نشر و موسیقی هم شرایط به این شکل است؛ هنوز هزاران مشکل بر سر راه هر کدام از شاخه های فرهنگی و هنری قرار دارد، اما آتهایی که بی خستگی پیش می روند و بی آنکه مایوس شوند همچنان در اندیشه خلایقیت و تولید انبوه هستند می دانند تأثیرات فرهنگ در نهایت اثر بخش است؛ حالا هر چند دیر بازده و غیر محسوس.

تجسمی

به بهانه افتتاح نمایشگاه «عکاسی جدید، فرصت های امروز» در موزه امام علی

فراگیر و پر طرفدار

نمایش عموم گذاشته اند و چند عکس از من هم در کنار آثار این هنرمندان قرار گرفته است. به نظر می رسد برپایی نمایشگاه هایی از این دست می تواند مخاطبان هنرهای تجسمی را با گونه های مختلف عکس آشنا کند؛ خاصه عکس های مستند اجتماعی که شاید عامه مردم به رغم علاقه ای که به این حوزه دارند، آشنایی چندانی از آن نداشته باشند. اگرچه وضعیت نمایشگاه های عکس در مقایسه با گذشته بهتر شده است، باید بپذیریم فارغ التحصیلان رشته عکاسی به آن شکلی که باید نمی توانند جذب بازار کار شوند و در این زمینه با مشکلات زیادی مواجه هستند. امروز اغلب دانشجویان رشته عکاسی به سمت وسوی فوتوژورنالیسم (عکاسی خبری) روی می آورند، ولسی زیاد در این حوزه دوام نمی آورند. گاه می بینم بسیاری از آنان به نسبت طیف گسترده ای که به سمت این حوزه می آیند، اما تعداد معدودی باقی می ماند. دلیل این مساله این است که جوانان از دور، تصور دیگری نسبت به این

حیطه در ذهن خود دارند ولی وقتی وارد آن می شوند می بینند آنچه در تصورات شان بوده با واقعیت مغایرت دارد. با این تفساسیر رشد جوانان در حیطه عکاسی خبری را اتفاقی خوشایندی می دانم؛ به ویژه اینکه برخی از آنها به مدد زاویه دید منحصر به فرد و خلاقیت هایی که دارند به ثبت عکس هایی ماندگار می پردازند که بی تردید می تواند بر غنای کارنامه عکاسی ما بیفزاید.

گردشگری

درباره موزه عکسخانه شهر

یک موزه پر خاطره

عکس هایی از دوران گذشته تا امروز است، ضمن اینکه در کنار عکس های قدیمی و ابزار و وسایل عکاسی، کتاب هایی هم در حوزه عکاسی به معرض نمایش گذاشته است. به طور کلی موزه عکسخانه شهر را یکی از موزه های تخصصی و کاربردی در خاورمیانه می دانند که آثاری از گنجینه گرانبهای عکاسی دوره های تاریخی مختلف ایران را در

برگرفته است. هرچند وقتی صحبت از این موزه می شود نمی توان نام زنده یاد بهمن جلالی، هنرمند عکاس و فعالیت های مستمر او را در پی ریزی و پایه گذاری این موزه نادیده گرفت. در حال حاضر موزه عکسخانه شهر صرف نظر از آن که میزبان طیف گسترده ای از بازدیدکنندگان داخلی و

خارجی است، به حفاظت و نگهداری، آموزش و پژوهش تخصصی عکاسی و تاریخ عکاسی هم می پردازد. درواقع می توان گفت موزه عکسخانه شهر با رویکردی پژوهشی، فرهنگی، آموزشی و اطلاع رسانی، زمینه هایی را فراهم می کند تا پژوهشگران و محققان در وادی عکاسی بتوانند به اطلاعات بیشتری دست یابند.

تئاتر

پیشنهاد تماشای تئاتر «گری گت گت»

خرده جنایت های مبهم در سالن ارغنون

سالن «ارغنون» در واپسین روزهای آذر میزبان یک گروه تئاتری می شود. آنها قرار است نمایشنامه ای با عنوان «گری گت گت» را در این سالن اجرا کنند. فرشاد قاسمی، نویسندگی و کارگردانی این نمایش را به عهده گرفته و حمید خوشنویس، ناھید محمودی، سارا پهلوانی و فرشاد قاسمی هم از بازیگران آن به شمار می روند. موسیقی این نمایش هم به عهده ساسان یزدانی پور است. قاسمی در جریان گزارش و اجرای این نمایشنامه به روایت زندگی زن و مردی می پردازد که از کنار هم عبور می کنند، درحالی که هر دو براین باورند پیش تر همدیگر را دیده و می شناخته اند و حتی به واسطه یک قتل با هم پیوند و مشارکت داشته اند. اجرای این نمایش قرار است تا سه ام آذر در سالن ارغنون ادامه داشته باشد. این نمایش با درون مایه مسائل و دغدغه های روز اجتماع معاصر به تصویر کشیده شده است و در تلاش است تا زوایای پید و پنهان روابط انسانی را ترسیم کند.

محسن شاندیز

هنرمند عکاس

در سال های گذشته تعداد عکاسانی که در مطبوعات فعالیت می کردند اندک بود ولی امروز شاهد افزایش این تعداد به نسبت سال های قبل هستیم. از اینها گذشته ورود دیجیتال باعث شد عکاسی به مراتب آسان تر شود، چندان که امروز اغلب مردم به وسیله تلفن های همراه خود از آنچه در اطراف شان رخ می دهد عکس می گیرند و در شبکه های اجتماعی قرار می دهند. به طور کلی ورود دیجیتال و رشد شبکه های اجتماعی مثل تلگرام، اینستا گرام، فیس بوک و...

باعث شده اگر در گذشته، عده معدودی به عکاسی علاقه مند بوده اند، امروز طیف گسترده تری به این سمت وسوسو گرایش یابند. در مجموع می توان گفت عکس با اقبال بیشتری در سال های اخیر مواجه بوده است. تعدد نمایشگاه های عکس در این سال ها به

خوبی گواه این ادعاست که گالری داران به اهمیت و ضرورت برگزاری نمایشگاه های عکس در کنار نمایشگاه سایر شاخه های تجسمی پی برده اند. حالا این روزها باز هم شاهد برپایی یک نمایشگاه گروهی عکس در موزه امام علی (ع) هستیم. در این نمایشگاه هنرمندانی چون سیمون آیوازیان، محمد صباد، اکبر عالمی، کامران عدل، فخرالدین فخرالدینی و... تعدادی از عکس هایشان را در معرض

گردشگری

درباره موزه عکسخانه شهر

یک موزه پر خاطره

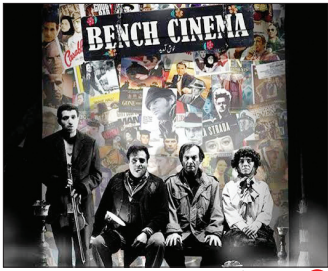
موزه عکسخانه شهر یکی از موزه های پایتخت است که نزد بازدید کنندگان به ویژه آن دسته از کسانی که به عکس و عکاسی علاقه مندند، از اقبال زیادی برخوردار است. این موزه که در میدان هفت تیر واقع شده مشتمل بر عکس هایی از دوره های مختلف شهری و همچنین تجهیزات و ادوات عکاسی است که در معرض دید مخاطبان قرار

گرفته است. برخی از موزه عکسخانه شهر به عنوان یکی از معدود موزه هایی یاد می کنند که دوربین های قدیمی مثل دوربین های دستی کداک، اکفا را در معرض دید بازدید کنندگان قرار می دهد. ضمن اینکه عکسخانه شهر، مخاطبان با جبهه هایی عظیم و سه

پایه دار عکاس های حرفه ای که در زمان های گذشته به عکاسی می پرداختند، آشنا می شوند. این موزه در دهه هفتاد با مساحت ۲۵۰ مترمربع ساخته شد و کمی پیش تر اشاره کردیم، مشتمل بر بخش های مختلفی است که هر کدام از این بخش ها جذابیت منحصر به فردی دارد. یکی از مهم ترین مولفه های این موزه گردآوری

پوستر تئاتر «گری گت گت»

پوستر فیلم «سینما نیمکت»